

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 21 sierpnia 2012 r.

Poz. 3625

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN - I. 4131. 1. 227.2012.2 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 17 sierpnia 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami)

Orzekam

nieważność uchwały Nr XXI/105/12 Rady Miejskiej w Miejskiej Górcie z dnia 27 czerwca 2012 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Farma Wiatrowa Sobiałkowo na terenie gminy Miejska Górcza – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 27 czerwca 2012 roku Rada Miejska w Miejskiej Górcie podjęła uchwałę Nr XXI/105/12 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Farma Wiatrowa Sobiałkowo na terenie gminy Miejska Górcza. Uchwała wraz z całością dokumentacji planistycznej została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 17 lipca 2012 roku. Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały stwierdził, co następuje. W dniu 21 października 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010r. Nr 130, poz. 871). Na mocy art. 4 ust. 2 tej ustawy do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ww. ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. W przypadku przedmiotowego planu uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia podjęto w dniu 16 lutego 2010 r., a zatem zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587), na mocy którego ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu. Organ nadzoru stwierdza, że zgodnie z § 7 pkt 5 uchwały, na terenach rolniczych, w tym wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczonych symbolem R, dopuszczono lokalizację infrastruktury, obiektów budowlanych i urządzeń technicznych niezbędnych do prowadzenia produkcji rolniczej o maksymalnej wysokości 12 m i maksymalnej powierzchni zabudowy 2000 m² - nie ustalając zarazem geometrii dachów dla wspomnianych obiektów budowlanych oraz udziału powierzchni biologicznie czynnej, czym naruszono cytowane przepisy art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy oraz § 4 pkt 6 rozporządzenia. Ponadto w § 9 pkt 1 uchwały ustalono przeznaczenie podstawowe terenów oznaczonych symbolem ZL jako tereny leśne. Zgodnie z art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U.

z 2011 r. Nr 12, poz. 59) lasem w rozumieniu ustawy jest grunt związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne. Stwierdzono, że a terenach oznaczonych w planie symbolem ZL nie wprowadzono zakazu zabudowy. Natomiast w § 9 pkt 3 uchwały, ustalono nieprzekraczalne linie zabudowy - nie ustalając zarazem pozostałych jej parametrów wymaganych przepisami art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy oraz § 4 pkt 6 rozporządzenia, czym naruszono te przepisy. Należy stwierdzić, że obowiązek zawarcia w planie zagadnień określonych w art. 15 ust. 2 ustawy, a więc m. in. parametrów zabudowy, nie jest wprawdzie bezwzględny, jednakże pozostaje uzależniony od warunków faktycznych panujących w terenie. Oznacza to, że plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa we wskazanym przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Dopuszczenie w przedmiotowym planie ww. zabudowy rodzi więc obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, wśród których – wg § 4 ust. 9 rozporządzenia – winno określić się układ komunikacyjny i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, jak też warunki ich powiązań z układem zewnętrznym, a także wskaźniki w zakresie komunikacji, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych. W odniesieniu do ww. przepisów - należy stwierdzić, że w przedmiotowym planie nie określono ilości miejsc parkingowych dla terenów oznaczonych symbolem „R”, na których dopuszcza się budowę obiektów budowlanych niezbędnych do prowadzenia produkcji rolniczej. Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek